

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6Csp/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619201738
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619201738.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Z. súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému E., o zaplatenie 4 293 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 534,74 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 534,74 € od 21.6.2019 až do zaplatenia zastavuje.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.7.2019 sa pôvodná žalobkyňa Všeobecná úverová banka a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4 293 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.6.2019 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že medzi ňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 20.11.2015 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1 800 € a bol povinný pôvodnej žalobkyňi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 60 €. Pôvodná žalobkyňa ďalej vysvetlila, že dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, pôvodná žalobkyňa vystavila ku dňu 8.6.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.5.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4 293 €. Keďže žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti do 20.6.2019, pôvodná žalobkyňa požadovala aj zákonné úroky z omeškania od 21.6.2019 až do zaplatenia.

2. Podaním doručeným súdu dňa 3.9.2019 pôvodná žalobkyňa navrhla, aby súd rozhodol o zmene strany sporu na strane žalobkyne, nakoľko pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, bola postúpená na

terajšiu žalobkyňu, ktorá zároveň vyjadrila svoj súhlas so vstupom do tohto konania. Súd uznesením zo dňa 24.10.2019 č.k. 6Csp/35/2019-43 pripustil, aby do konania na miesto pôvodnej žalobkyne vstúpila terajšia žalobkyňa.

3. Žalovanému bola žaloba doručená postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p. K podanej žalobe sa nevyjadril.

4. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 30.6.2020 uviedla, že žalovaný dňa 18.11.2015 vyplnil Žiadosť o vydanie a používaní kreditnej karty Pôžičková karta Slovenská požíčovňa. Prijatím a schválením tejto žiadosti zo strany banky dňa 18.11.2015 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1 800 € so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne a so štandardnou splátkou vo výške 60 € mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 26.11.2015. V súlade s čl. V bod 35 písm. a/ Obchodných podmienok právna predchodkyňa žalobkyne listom zo dňa 13.8.2016 vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 240 €, ktorá je podrobne rozpisaná vo výpisoch z kartového účtu v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „úhrada“. Čo sa týka uplatnenej sumy 4 293 €, táto pozostáva z istiny 1 792,92 €, poplatkov 139,96 €, štandardného úroku 1 965,34 € a sankčného úroku 394,78 €. Zároveň žalobkyňa vzala žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 534,74 € (poplatky a sankčný úrok) spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Navrhla preto, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 3 578,26 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 758,26 € od 21.6.2019 až do zaplatenia.

5. V predmetnej veci súd nariadil pojednávanie na 26.11.2021, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 15.11.2021, v ktorom s poukazom na zásadu hospodárnosti konania žiadali, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 27.10.2021 s použitím fikcie doručenia, svoju neprítomnosť na ňom neospravedlnil. Vychádzajúc z uvedeného, súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. uznesením rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:

7. Pôvodná žalobkyňa ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 20.11.2015 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Slovenská požíčovňa a zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej pôvodná žalobkyňa poskytla žalovanému úverový rámec 1 800 € so štandardnou mesačnou splátkou 60 €, pri dohodnutej štandardnej úrokovej sadzbe 22,80 %, pri RPMN 24,47 %, priemernej RPMN 23,52 % a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 2 046,54 €. V zmluve sa uvádza, že doba trvania zmluvy je neurčitá a termín konečnej splatnosti úveru je v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti.

8. V zmysle článku V. bodu 35 poslednej vety Obchodných podmienok, ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo (okrem iného) vyhlásiť zostatok za okamžite splatný; banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky banky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej povinnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej povinnej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

9. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro za obdobie od 28.11.2015 do 31.5.2019, vystaveného pôvodnou žalobkyňou k 8.6.2019, vyplýva, že žalovaný mal k tomuto dňu dohodnutý úverový rámec 1 800 € a štandardnú splátku 60 €, pričom výška povinnej splátky na úhradu k 31.5.2019 bola 4 293 €. Z tohto výpisu je zrejmé, že žalovaný úver riadne nesplácal, keďže sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci 4/2016. Ďalšie splátky už neuhradil. Podľa tohto výpisu žalovaný do 31.5.2019 vyčerpal sumu 1 923,93 € a na úver uhradil celkom 240 €.

10. Listom zo dňa 13.8.2016 pôvodná žalobkyňa, konajúca prostredníctvom správcu Consumer Finance Holding, a.s žalovanému oznámila, že jeho dlh z predmetnej kreditnej karty sa z dôvodu neplatenia zosplátnil a stal splatným v celom rozsahu naraz. Ďalej v ňom pôvodná žalobkyňa uviedla, že dlžná

čiasťka k uvedenému dňu predstavuje sumu 2 117,40 €, pričom z dôvodu denného úročenia zákonným úrokom narastá. Žalovaný tento list prevzal dňa 22.8.2016.

11. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. a pôvodnou žalobkyňou ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení s prílohou č. 3 k tejto zmluve vyplýva, že predmetom rámcovej zmluvy bola aj pohľadávka, ktorú si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému v tomto konaní. Ďalej sa v rámcovej zmluve dohodlo, že konkrétne pohľadávky, ktoré sa majú postúpiť, budú určené v jednotlivých Žiadostiach o postúpenie a prevod, pričom dátumom postúpenia sa rozumie každý dátum, ku ktorému dôjde k doručeniu Žiadosti o postúpenie a prevod od postupcov postupníkovi.

12. Zo Žiadosti o postúpenie a prevod z 9.8.2019 (kde pôvodná žalobkyňa a VÚB Leasing, a.s. vystupovali ako postupcovia a žalobkyňa ako postupník), vyplýva, že predmetná pohľadávka voči žalovanému sa s odvolaním na rámcovú zmluvu postupuje na žalobkyňu k dátumu prevzatia, t.j. k 19.8.2019.

13. V liste zo dňa 21.8.2019 pôvodná žalobkyňa oznamovala žalovanému postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobkyňu. Doručenie tohto listu žalovanému však žalobkyňa v konaní nepreukázala, nakoľko ňou predložený podací hárok nepreukazuje nič viac, len to, že bližšie nešpecifikovaná zásielka adresovaná žalovanému bola dňa 22.8.2019 odovzdaná na poštovú prepravu.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu 19.8.2019), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

25. Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

26. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Nakoľko žalobkyňa podaním doručeným súdu ešte pred prvým pojednávaním vo veci vzala žalobu späť v časti sumy 534,74 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.6.2019 do zaplatenia, súd bez toho, aby skúmal stanovisko žalovaného k tomuto čiastočnému späťvzatiu, vzal zreteľ na tento právne účinný dispozitívny úkon žalobkyne a konanie v uvedenej časti zastavil (§ 145 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 C.s.p.). Následne súd vychádzal z toho, že žalobkyňa po čiastočnom späťvzati požaduje od žalovaného už len sumu 3 758,26 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 758,26 € od 21.6.2019 do zaplatenia.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Slovenská požičovňa a zmluva o spotrebiteľskom úvere. Právny vzťah medzi nimi založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže pôvodná žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

29. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Vo všeobecnosti platí, že pod vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je určitá osoba subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pre posúdenie, kto je v spore vecne legitímovaný je rozhodujúce výlučne právo hmotné. V prípade dvojstranných právnych vzťahov, v ktorých strany stoja navzájom v spore, sa rozlišuje vecná legitímácia aktívna (na strane žalobcu) alebo pasívna (na strane žalovaného). Z hľadiska vecnej legitímácie je teda podstatné, že ten, kto žaluje, je aj v skutočnosti podľa hmotného práva nositeľom oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia), resp. ten, kto je žalovaný, je aj reálne nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania (pasívna vecná legitímácia). Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

30. Žalobkyňa si svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore vyvodzuje z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod z 9.8.2019, na základe čoho malo k 19.8.2019 dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanému z pôvodnej žalobkyne na terajšiu žalobkyňu. Žalobkyňa v konaní doložila aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.8.2019, jeho doručenie žalovanému zo strany pôvodnej žalobkyne ako postupcu však nepreukázala.

31. Je síce pravdou, že v konaní už bolo na návrh pôvodnej žalobkyne právoplatne rozhodnuté o pripustení zmeny na strane žalobkyne, avšak k tomu je potrebné uviesť, že súd pri rozhodovaní podľa § 80 C.s.p. predmetný návrh posudzoval len z hľadiska toho, či bol podaný oprávnenou osobou, ďalej či po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práva, o ktorom sa koná, a či ten, kto mal do konania vstúpiť na strane žalobkyne, so svojim vstupom súhlasí (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.8.2018 sp. zn. 8 Cdo 28/2017). Súd v tomto štádiu konania nebol oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. Otázkou, či tvrdené právo, ktoré malo byť prevedené, skutočne prešlo na iný subjekt sa totiž súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (k tomu porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.5.2018 sp. zn. 1 Cdo 163/2017, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 743/2006). Skutočnosť, že súd už pripustil zmenu strany sporu na strane žalobkyne preto nijako nebránila súdu, aby skúmal, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodnej žalobkyne na terajšiu žalobkyňu a v nadväznosti na to, či je žalobkyňa v tomto spore aktívne vecne legitímovaná.

32. Z právnej vety judikátu R 119/2003 vyplýva, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. Neskoršia súdna prax sa ale od uvedeného názoru odklonila v tom zmysle, že dlžník je oprávnený domáhať sa skúmania platnosti postúpenia, ak zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá v rozpore so zákonom, kedy nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník (porovnaj R 46/2009). Súd však v tejto spojitosti poukazuje najmä na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017, v odôvodnení ktorého sa na margo judikátu R 119/2003 uvádza, že sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 Občianskeho zákonníka). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uzavrel, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti).

33. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci však predmetom postúpenia bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takže na jej platné postúpenie museli byť splnené aj podmienky uvedené v § 17 ods. 1 ZoSÚ. V danom prípade bolo sporné len naplnenie predpokladu uvedeného pod písm. b/ tohto ustanovenia, t.j. či postupovaná pohľadávka bola splatná v celom rozsahu. Uvedené ustanovenie totiž vyžaduje postúpenie pohľadávky buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru.

34. Žalobkyňa tvrdila, že pôvodná žalobkyňa zosplatnila úver k 13.8.2016. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa pre platné zosplatnenie úveru vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so zaplatením aspoň jednej splátky minimálne 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi.

35. Upozornenie spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka slúži na ochranu spotrebiteľa. Uvedené upozornenie je zákonným hmotno-právnym predpokladom na to, aby veriteľ mohol zosplatniť úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa však v konaní nepreukázala, že by pôvodná žalobkyňa takéto upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru doručila žalovanému v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením úveru. Takéto skutočnosti žalobkyňa v priebehu konania ani len netvrdila. Je teda zrejmé, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru vyplývajúce z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho pôvodná žalobkyňa nebola oprávnená úver zosplatniť. List zo dňa 13.8.2016, ktorým pôvodná žalobkyňa vyhlásila predčasnú splatnosť úveru, je preto treba považovať za neplatný právny úkon (§ 39 Občianskeho zákonníka).

36. Vzhľadom na to, že k platnému zosplatneniu úveru nedošlo a žalobkyňa nepreukázala, že k 19.8.2019, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z úveru na žalobkyňu, bol už úver po termíne konečnej splatnosti dohodnutom v článku III. zmluvy (nepreukázala totiž, že by zmluva, ktorá bola uzavretá na dobu neurčitú, už zanikla jedným zo spôsobov uvedených v článku X. bode 61. Obchodných podmienok, t.j. dohodou, výpoveďou, či odstúpením od zmluvy), súd dospel k záveru, že postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanému z pôvodnej žalobkyne na terajšiu žalobkyňu bolo v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ neplatné. Uvedené znamená, že žalobkyňa nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaná, z ktorého dôvodu súd žalobu vo zvyšnej časti (špecifikovanej v poslednej vete odseku 4. odôvodnenia tohto rozhodnutia) zamietol.

37. Pre úplnosť súd uvádza, že aj keby žalobkyňa v konaní preukázala splnenie zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru k 13.8.2016 a tým aj svoju aktívnu vecnú legitímáciu, súd by musel žalobu vo zvyšnej časti zamietnuť z dôvodu, že žalobkyňou uplatnené právo zo spotrebiteľskej zmluvy by bolo v čase podania žaloby už premlčané, na ktorú skutočnosť súd podľa § 54a Občianskeho zákonníka prihliada ex offo. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže totiž veriteľ žiadať od spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ by aj pôvodná žalobkyňa platne úver zosplatnila k 13.8.2016, je zrejmé, že jedinou splátkou, pre nezaplatenie ktorej mohol byť úver k uvedenému dátumu zosplatnený, bola splátka splatná 20.4.2016 (konkrétny dátum splatnosti jednotlivých splátok nebol v zmluve uvedený a žalobkyňa ani nepriložila výpisy, v ktorých mal byť podľa Obchodných podmienok uvedený deň splatnosti povinných splátok splatných za obdobie od apríla 2016 do júla 2016, súd preto vychádzal z toho, že predmetné splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci tak, ako je uvedená splatnosť povinnej splátky v poslednom výpise, ktorý bol priložený k žalobe), s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania 21.4.2016, pričom trojmesačná lehota omeškania uplynula 21.7.2016. Práve splátka splatná 20.4.2016, bola by teda splátkou, od splatnosti ktorej by začala v danej veci v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka plynúť zákonná trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Keďže dátum 20.4.2019 pripadol na sobotu a v pondelok bol sviatok, posledným dňom premlčacej doby by bol napokon až utorok 23.4.2019. Vzhľadom na to, že žalobkyňa podala žalobu na súde až 29.7.2019, súd by musel potom skonštatovať, že bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

38. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania potistrane.

40. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. V danom prípade súd konanie v časti o zaplatenie sumy 534,74 € zastavil pre späťvzatie žaloby, ktoré žalobkyňa nijako neodôvodnila. V tejto časti preto procesne zavinila zastavenie konania, čo treba zároveň vyhodnotiť ako procesný úspech žalovaného. Žalovaný bol úspešný aj vo zvyšnej časti, v ktorej

bola žaloba zamietnutá. Žalovaný teda mal vo veci úspech v plnom rozsahu. Keďže však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal (viď R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).